

הכנסת השביעית  
מושב רביעי

פרוטוקול מס. 586

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום ששי,  
י"ט באדר ב' תשל"ג - 23.3.73, בשעה 10.00.  
(בחל-אביב, בבנק ישראל)

נ ו כ ח י ם - חברי הוועדה:

י. קרגמן - היו"ר  
ע. אמורי  
י. בדר  
י. בן-מאיר  
א. בקר  
מ. ברעם  
א. גולדשטיין  
י. גולן  
צ. גרשוןי  
ז. הרינג  
י. יפרח  
ד. י. לוי  
ד. מילמן  
א. מלמד  
ח. קורפו

מזמנים:

מ. נוידרפר - הממונה על הכנסות המדינה  
י. חמיר - נציב ממש הכנסה  
גב' ש. שנוייד - משרד האוצר  
גב' מ. דרזין - " "  
י. הרעה - " "  
ס. מועלם - " "  
ד. בר-חיים - " "  
י. גבאי - " "

מזכיר הוועדה:

א. קרשנר

ר ש מ ה :

שולמית פרג

בסדר-היום: - דו"ח שנתי 23 של מבקר המדינה (בענין פרסום הפרק על ענייני סיני);

- חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס. 19), תשל"ג-1973. (המשרד הדיון)

1022

(תמ"ק) 2-24.4.73

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.

א. דו"ח שנתי 23 של מבקר המדינה (בענין פרסום הפרק על עניני סיני):

היו"ר י. קרגמן:

היו פרסומים רבים על הדיונים שלנו בקשר לדו"ח מבקר המדינה. זה היה

במעריב, ברדיו ועוד.

אני מציע שנפרסם את ההודעה הבאה:

"יושב ראש ועדת הכספים מודיע, על דעת כל חברי הוועדה, שהדיעה בענין דיוני ועדת הכספים של הכנסת בדבר ממצאי דו"ח מבקר המדינה בענין סיני כאילו בקש היועץ המשפטי לממשלה למחוק חלק כלשהו של דו"ח מבקר המדינה המתייחס לגניבת ציוד בסיני בין על ידי עובדי מדינה ובין על ידי אזרחים אחרים, משוללת כל יסוד.

דבריו של היועץ המשפטי לממשלה בוועדה לא התייחסו כלל לגניבות והוא אף הדגיש עובדה זאת מפורשות מיד עם תחילת הופעתו בפני הוועדה. היועץ המשפטי התייחס לשני עמודים מדו"ח מבקר המדינה בהם הובא תאור עובדת של פעולות מסוימות של הממשל בתור שכזה. גם מבקר המדינה בדו"חו לא התייחס בבקורתו אל פעולות אלה.

היועץ המשפטי לא ביקש, וועדת הכספים לא החליטה על אי פרסום של קטע כלשהו המתייחס לגניבות.

הקטעים בדו"ח מבקר המדינה המתייחסים לגניבות שנעשו בסיני יפורסמו במלואם. החלטה על כך קבלה ועדת הכספים פה אחד."

אני שמח לציין שהממשלה לא בקשה בכלל מחיקת קטע כלשהו המתייחס לגניבות.

לקבל את נוסח ההודעה לעתונות כפי שהוקראה ע"י יו"ר הוועדה פה אחד.

ה ו ח ל ט

ב. חוק לחיקון פקודת מס הכנסה (מס. 19).  
תשל"ג-1973:

היו"ר י. קרגמן:

סעיף 17 -

מ. נוידרפר:

סעיף זה נוגע בניכוי לנכים שנכותם היא בין 25% לבין 50%, או 50% ומעלה.

יש פה ניכוי מיוחד.

אנחנו משנים את כל מערכת הניכויים גם לגבי החושבים, נשים וילדים. לנכים חרשים יש בין 35%-50%. מכל מקום, הדבר הזה נבחן בוועדה ציבורית. (ד. לוי: 110 לחי שפטורים ממס הכנסה, זה איננו הרבה) הגימלה שמקבלים מצה"ל פטורה ממס. הניכוי הוא ל-25% וללמעלה מ-25%.

מאיזה אחוז פטורים נכים ממסים  
עירוניים? (י. יפרח: מ-35%)

ח. קורפו:

ע. אמוראי:

לגבי נכי מלחמה, אני מבין.  
אבל לגבי נכים משיתוק, או ממחלה  
אחרת - קרום המוח ועוד - אתם מפלים לרעה. כלומר, אתם מפלים  
בין נכה לנכה. מדוע? זה לא ברור.  
כתוצאה ממלחמה, זה בסדר; מתאונות  
דרכים ועוד, אתם לא מתחשבים. (מ. נוידרפר: מדוע לא מחלת לב?)  
אתה יכול לקבוע איזה סוג של נכות  
אתה מכיר ואיזה סוג אתה לא מכיר. מדוע אתה קובע לפי טיבה  
שגרמה לנכות?

עקרת בית נפגעת. מה ההבדל בין  
זה לבין תאונה בעבודה? גם לא לקבל קיצבה וגם לא לקבל ניכוי?

לפני מספר שנים המתכונת היתה רק  
נכה מלחמה. אחר כך הוספנו גם

מ. נוידרפר:

את נכי תאונות דרכים.

מה השוני בין תאונת דרכים ותאונת  
עבודה לבין כל תאונה אחרת? אדם  
נפל מכסא ואיבד את חוט השדרה שלו. (היו"ר י. קרגמן: צריך להיות  
כל נכה).

ח. קורפו:

אם מחלת לב זה לא מכוסה, אז ברצוני  
לשאול: אם מישהו לקה במחלת לב  
כתוצאה ממלחמה או מתאונה, האם הוא יכול להיות מכוסה?  
אם אתם מבחינים בין מחלת לב  
כתוצאה ממלחמה, אז אתם יכולים לכלול גם את אלה שחולים במחלת לב.

ד. לוי:

הדבר הזה נקבע ע"י ועדת הכנסת או  
ועדת הכספים, ונקבע שזה לא יחול  
על כולם. אם מישהו סובל מלב, אז יש כל מיני הגדרות בכל החוקים  
לעניין זה. מכל מקום, לגבי המקרים האחרים נחקבל בפירוש הסדר שליל  
על דעת ועדת הכספים. אם לכלול את כולם, הרי זה יעלה יותר כסף.  
על כל פנים, קיים מכניזם מתי צה"ל לוקח אחריות ומתי לא.

יעקב תמיר:

תאונת דרכים ותאונת עבודה כן, ותאונה  
בבית לא.

ע. אמוראי:

קיימת אבחנה מדעת בעניין זה.

יעקב תמיר:

אתם מכירים את הלחצים שיש בעניין  
מכונניות. נשאלת השאלה מדוע נכויות  
רגילות אינכם מכירים? מתקבלים לפעמים מכתבים קורעי לב. אם כך  
הרי שאנחנו נגיע לכל עם ישראל. נקבעו כאן דברים שהם ממוסדים,  
ואנחנו יכולים להתגבר עליהם כך, שבנכי צה"ל ונכי תאונות עבודה  
אנחנו מכירים. קיים המוסד לביטוח לאומי שמטפל בנכי תאונות דרכים.

מ. נוידרפר:

אם נשאר את הענין הזה פתוח, שכל יהודי יביא פתק מרופא אז נגרום עוול למשלמי המסים.

היו"ר י. קרגמן: אני מציע שאנחנו נרשום לפנינו את הודעת הממונה על הכנסות המדינה בלי לשנות דבר. הודעת הממונה על הכנסות המדינה אומרת, כי הענין ייבדק, ושללאחר מכן יביא לפנינו הצעה או מיד, או כאשר נדון בפרק השני.

לח"כ בדר יש הצעה לפע"ף 17 זה. (קורא)  
לח"כ לבנבראון יש גם כן הצעה בפע"ף זה.

#### ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ בדר לפע"ף 17 - לא נתקבלה

הצעת ח"כ לבנבראון לפע"ף 17 - לא נתקבלה

פע"ף 17 - אושר. הוועדה רשמה לפני הודעת הממונה על הכנסות המדינה שיביא לפני הצעה להכללת נכים נוספים בפטור.

הצעת ח"כ בדר לפע"ף 18 - לא נתקבלה

הצעת ח"כ לבנבראון לפע"ף 18 - לא נתקבלה

הצעת ח"כ קורפו לפע"ף 18 - לא נתקבלה

הצעת ח"כ מילמן לפע"ף 18 - לא נתקבלה

הצעת ח"כ ש. תמיר לפע"ף 18 - לא נתקבלה

פע"ף 18 - אושר

הצעת ח"כ בדר לפע"ף 20(א) - לא נתקבלה

הצעת ח"כ בדר לפע"ף 20(ב) - לא נתקבלה

פע"ף 20 (ללא פע"ף קטן (ב) (2) - אושר

פע"ף 21 -

י. בדר:

ההצעה שלי בפע"ף זה היא מורכבת. אני מציע כי לגבי אשה שעובדת בעסק בעלה עבודה מלאה - 10 חדשים, ולכל הפחות 36 שעות בשבוע - לתת לה בדיוק אותו מעמד שיש לאשה עובדת לפי פע"ף 20. אני רוצה להזכיר שלגבי פע"ף 20 אין מינימום של חודשי עבודה ואין גם מינימום של שעות עבודה.

אשה שהולכת לעבודה פעמיים בשבוע, בשעות אחרי צהריים, אצל אדם אחר - מקבלת אותם ניכויים שמקבלת אשה שעובדת יום שלם. אני חושב שצודק יהיה אם יינתן אותו מעמד לאשה שעובדת בעסק בעלה, בתנאי שעובדת שם עבודה מלאה. כאן אני מחמיר. אני שומע שקשה לבדוק את זה. לדעתי זה לא נימוק, שכן תמיד לא קל לבדוק. בכל מקרה יגיד פקיד שומה שזה לא כך. אני חושב שזה עוול והפליה חמורה ביותר יש כאן. זה אחד הסעיפים החמורים בחוק. זה נובע משנאה מעמדית. אני יודע שיש יותר מדי אנשים שהם ממשפחות

י. בדר:

של בעלי מלאכה, חנוונים, סוחרים ועוד, ששני בני הזוג עובדים בעסק. אבל הבנים נעשו פועלים, חלוצים, וזה הכל בסדר. יש להם תסביך של שלילה, והם מתנקמים בכל סוחר ובכל מכולתניק ועוד. זו הפליה. לכן אני עומד על ההצעות שלי בסעיף זה.

א. גולדשטיין: אני מכיר נשים שעובדות מ-6 בבקר עד מאוחר בלילה. אשה כזו גורמת להכנסה של בעלה פי שנים מאשר שכיר. לכן מגיע לה מה שמגיע.

היו"ר י. קרגמן: אין בינינו מלחמת מעמדות, אבל הכל הוגדל בפרופורציה.

ח. קורפו: בזמנו דובר שאם לארבעה ילדים ומעלה, יהיה לה זיכוי כאם עובדת. כך הובטח, שעקרת בית שהיא אם לארבעה ילדים ומעלה תקבל זיכוי כזה. (מ. נוידרפר: נגיע לזה)

(היו"ר קורא את הצעות ח"כ בדר לסעיף 21)

#### ה צ ב ע ה

הצעות ח"כ בדר לסעיף 21 - לא נתקבלו

י. בדר: אני מציע סעיף קטן חדש, וזו הצעה אלטרנטיבית.

#### ה צ ב ע ה

ההצעה האלטרנטיבית של ח"כ בדר לסעיף 21 - לא נתקבלה

הצעת ח"כ לבנבראון לסעיף 21 - לא נתקבלה

סעיף 21 - אושר

היו"ר י. קרגמן: בענין מקבלי פנסיה אני רוצה להציע כי הם יהיו פטורים ממס ב-25%. ענין זה מופיע בפרק הסוציאלי.

## סעיף 22 -

היו"ר י. קרגמן:

ביחס לבן שמשרת בצבא אנחנו יזמנו בזמנו משהו. פעם זה היה 60 ל"י, ואחר כך הגדלנו את הסכום ל-200 ל"י. מאוחר יותר הסכום הוגדל שוב ל-400 ל"י, ואילו עכשיו מציעים 540 ל"י. ואני מציע שנקבע סכום של 600 ל"י.

י. יפרח:

אני חושב שהילדים שבאים אחרי שני הילדים הראשון, מקופחים. הנה, לשני הילדים הראשונים קפץ הסכום מ-500 ל"י ל-1200 ל"י. ובסך הכל זה 32%.

אני רוצה להציע כי גם הילדים השלישי והרביעי יחול אותו דבר.

לגבי בן שמשרת בצבא: לדעתי המשפחה איננה חוסכת ולא כלום כאשר הבן או הבת נמצאים בצבא. להיפך, הם עולים למשפחה יותר כסף, שכן אז שולחים להם חבילות וכו'. כמו כן לא חוסכים אוכל כאשר הם נמצאים בצבא.

מ. נוידרפר:

אנחנו מבקשים לחקן את הסכום - במקום 1644 ל"י לכתוב 1680 ל"י, כי סכום זה של 1680 מתחלק ל-12 חדשים, ואז יוצא 140 ל"י לחודש.

בתחילת דברי אמרתי, כי אנחנו הצענו להגדיל את הסכומים האלה ב-40%-50%, וזה אמור לגבי כל מערכת הניכויים. לפעמים זה 35%, ולפעמים זה 50%. לדוגמה, אלמן או אלמנה - זה 68%. אכן ישנם מקומות שלוחצים עלינו יותר מדי. הנה, עוד דוגמה - בן שמשרת בצה"ל. בהתאם ליוזמת ועדת הכספים הועלה הסכום ל-100%.

ב-1964 ישיבה ועדת צדוק וקבעה מערכת ניכויים. ישנם דברים שלא השתנו מאז, ועכשיו אנחנו רוצים לשהותם. זהו ההסבר לגבי מספרים לא עגולים.

א. גולדשטיין:

אנחנו רוצים לתת הקלות מסויימות לבעלי משפחות. אם מצבנו היה כמו מס הכנסה בעולם, אז לא היינו עומדים על זה. כל זה מתעורר בגלל המסים הקטלניים שבאים עלינו.

על כל פנים, אני רואה פגם במדיניות. אנחנו מעוניינים במשפחות של 4-5 ילדים. אני מעוניין שהמשפחות תהיינה של 4-5 ילדים, ולא משפחות של 10 ילדים ומשפחות של 2 ילדים. אני בעד חכנון המשפחה, וצריך לעודד את זה.

בשני הילדים הראשונים צריך להיות ניכוי יותר גדול. בילד השלישי והרביעי נהיה עול גדול. אני פוסל את המדיניות הזו, שלאחר שני ילדים צריך להיות עידוד יותר גדול בניכויים.

חייל מקבל היום כמה עשרות לירות, אבל המשפחה נותנת לו תמיכה הרבה יותר גדולה להוצאותיו. כמה מקבל חייל? 600 ל"י לשנה, והניכוי לאב הוא של 50 ל"י לחודש. לדעתי, זה לא מספיק בהחלט.

היו"ר י. קרגמן:

אנחנו מציעים ניכוי של 600 ל"י עבור בן שמשרת בצבא. אבל אילו היה פועל מס הכנסה שלילי, אז הייתי מרגיש טוב. למעשה, משפחות שלא

היו"ר י. קרגמן:

מגיעות לניכוי כזה, אז הן לא נהנות מזה. משפחות אלו אינן משלמות מס הכנסה. אם כן, אילו הטבות ניתנות להן? בעבר זה היה 60 ל"י, ועכשיו זה גדל במשך השנים לפי-עשרה. צריך לקחת בחשבון את כל התמונה.

ביחס לילד השלישי, הרביעי והחמישי:  
אני יודע שילד בבית - הילד הראשון והשני - עולה יותר מאשר הילד הרביעי והחמישי. פעם היתה שיטה, מעבירים מילד לילד בגדים. זו עובדה. היו מחקרים על זה.

א. גולדשטיין:  
אם של שני ילדים יכולה לצאת לעבודה.  
אם של שלושה-ארבעה ילדים לא יכולה  
לצאת לעבודה.

א. מלמד:  
אנחנו יצרנו מנגנון, ובצדק, לצורך ניכויים אלה.  
אני חושב שצריכה להיות הטבה. אם אנחנו מעלים, אז צריך להעלות באופן ניכר לכולם, ואכן צריכה להיות התקדמות יותר גדולה.

#### ה צ ב ע ה

הצעות ח"כ בדר לפעיה 22 - לא נתקבלו  
פעיה 22 - אושר בתיקונים: 600 ל"י במקום 540 ל"י;  
1680 ל"י במקום 1644 ל"י; בפסקה (3) יוסף "בכל  
מקום" לפני "900 ל"י".

מ. נוידרפר:  
ככל שמספר הילדים גדול אצל הירדנים,  
יורד הניכוי, כי הם אינם רוצים  
לעודד את הילודה. אצלנו יש גידול מהילד השלישי.

א. גולדשטיין:  
אחרי הילד החמישי לא הייתי נותן כל  
תוספת.

פעיה 23 -

ד. לוי:  
מדוע כתוב "השר רשאי"?

יעקב תמיר:  
זו התאמה.

מ. נוידרפר:  
מכיון שיש סמוכים לשולחן ילדיהם  
ומקבלים מביטוח לאומי. ניתנת לשר  
האוצר רשות לשנות את ההכנסה המינימלית כדי להתאים את עצמנו,  
ולא להטריד את הכנסת בזה.

ד. מילמן:

אני חושב שהתוספת צריכה להיות יותר גדולה.

מ. נוידרפר:

הדבר הזה הוסבר כאשר דנו על החוק ועל כל מערכת הרפורמה. אם היינו רוצים להתאים את הרפורמה במס הכנסה לערך הריאלי של הכסף שהיה ב-1964 וב-1965 אז היינו צריכים להפסיד 480 מיליון ל"י, והיינו מפסידים עכשיו עוד סכומים נכבדים.

מכל מקום, הסכומים של מס הכנסה עומדים במסגרת תקציבית מסויימת. אנחנו עדיין מוגבלים בהפסד מס שקבענו לעצמנו. אם היינו צריכים לתת ביטוי לערך הכסף, אז יכול להיות שהלירה של 1964 היא היום בערך של 65 אגורות.

ד. מילמן:

אני מציע לקבוע 540 ל"י במקום 420 ל"י; במקום 600 ל"י לקבוע 960 ל"י; במקום 1200 ל"י לקבוע 1800 ל"י.

היו"ר י. קרגמן:

יש פה הגדלה של 40%, ולמה נקפוץ ב-60%?

מ. ברעם:

אני מציע 450 ל"י במקום 300 ל"י; 900 ל"י במקום 600 ל"י; 1700 ל"י במקום 1200 ל"י. אני רוצה להתאים את זה לאותו קריטריון.

מ. נוידרפר:

זאת אומקת הפסד מס של 2 מיליון ל"י.

#### ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ בדר ומילמן לסעיף 23 - לא נתקבלה

הצעת ח"כ לבנבראון לסעיף 23 - לא נתקבלה

סעיף 23 - אושר בתיקונים: 250 ל"י במקום 420 ל"י; 900 ל"י במקום 840 ל"י; 1700 ל"י במקום 1680 ל"י.

סעיף 24 (א) -

היו"ר י. קרגמן:

לגבי אשה מרוחקת אפשר להעלות ל-1200 ל"י.

ד. מילמן:

אני מציע להעלות ל-1600 ל"י.

י. בדר:

אני מציע להעלות ל-1160 ל"י.



ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ מילמן לסעיף 24(א) - לא נתקבלה

סעיף 24(א) בתקון - להעלות את הסכום ל-1200 ל"י במקום 960 ל"י - אושר

סעיף 24(ב) -

היו"ר י. קרגמן:

זה אחד הדברים הטרגיים. קיים למקרים כאלה מוסד בשם "בית זייד". ושם משלמות משפחות 600 ל"י. אלה הם אנשים לא עשירים. אכן נכון הדבר שזה לא פעד, אבל זה מביא אותם למצב של פעד, כי הם צריכים לשלם 600 ל"י לחודש עבור החזקת ילדם במוסד כזה.

חבר שסעיף זה לא בא לפני הפעילים שכבר קבלנו. לדעתי, זה אחד הפעילים החמורים.

הורים כאלה רוצים שיכירו להם את ההוצאה הזו. זהו דבר אנושי ביותר. רוב האנשים האלה אינם מיליונרים.

אני מציע להכיר - אולי 500 ל"י

ולא 600 ל"י - כהוצאה.

מ. נוידרפר:

מה יהיה עם הילד שנמצא בבית ולא במוסד? (י. בדר: אני מציע להכיר מחצית ההכנסה) בלי גבול? מה יהיה עם מקרה שההורים שולחים את הבן הזה לשוויצריה?

מ. ברעם:

זהו סעיף חמור מאד. קודם כל, ההורים שמחים כאשר ילדם מתקבל באחד המוסדות. גם סעיף קטן (א), המדבר על אשה משותפת, איננו הרבה יותר שונה, כי להחזיק אשה במוסד עולה לא 600 ל"י, אלא 1500 ל"י. מוסדות פעד באים לעזרת מקרים רבים כאלה.

אינני יודע/אשה משותפת, או לא שפויה בדעתה עולה פחות מילד במוסד, אם לא יותר מ-1200 ל"י. הייתי אפילו אומר 1800 ל"י לשנה. אם נציע את זה רק לצורך מס הכנסה, אז יגידו לנו מה עם חולי לב?

י. בדר:

לא צריך להיות מס על אסון.

י. גולן:

אין פה סכנה שיש דעה כאילו שזה בלי גבול, כי היא לא רלבנטית. אחרי הכל, יש פה מוסדות מתונים. האנשים עושים מאמצים כדי להשיג את המקום, ואז שום אדם כזה איננו מתחשב בכסף. הוא מגייס כסף, משתכר בהוצאות וכו'. לדעתי, דבר זה איננו דומה למלון בהוצאות עסקיות. בהוצאות עסקיות אתם נחתם ללון בכל מלון.

אני מציע מחצית, או שלושה רבעים.

כלומר, שההוצאה הזו תוכר כהוצאה.

א. גולדשטיין:

מדובר פה באנשים אומללים.  
כאשר מרוויחים 2000 ל"י ומשלמים  
600 ל"י לילד, אז אנשים כאלה הם אומללים. פה אין צדק סוציאלי.

אנשים שאינם מרוויחים, אז  
העזרה הסוציאלית לוקחת ומסדרת את הילד. ואילו האנשים שמרוויחים,  
הופכים להיות אומללים כי עליהם לשלם סכום כזה.

אני מציע לקבוע סכום של 2400 ל"י.

ז. הרינג:

אני מציע שלא נגזים, כי אם נגזים  
אז זה יפגע במישהו. לכן אני

מציע לא לשנות את השיטה.

מוסד מיוחד זה לא מוסד  
ברמה נמוכה. אם נגדיל מ-1200 ל"י ל-1800 ל"י במקום 850 ל"י,  
הרי זו תוספת של 950 ל"י יותר. אני חושב שעל ידי כך אנחנו  
נעשה צדק הפעם.

א. בקר:

אם ללכת בדרך של הוצאה מוכרת,  
אז צריך ללכת לאורך כל החזית.  
אני מציע לקבוע 1200 ל"י.

א. גולדשטיין:

לחברי הכנסת גולדשטיין וגולן  
ברצוני להשיב: האמת היא שכל  
המערכת הזו של ניכויים עבור נפגעים ונכים ואנשים שנמצאים במוסד,  
זה לא נושא שמס הכנסה צריך לטפל בו, משום שמס הכנסה נותן  
פתרון חלקי לאנשים שמגיעים למס, ונותנים פתרון לאדם שמגיע  
לניכוי כאשר הכנסתו יותר גדולה.

על כל פנים, זוהי בעיה שרק  
משרד הסעד צריך לטפל בו. (היו"ר י. קרגמן: ככל שאתה מגדיל את  
הפטור, אתה פוגע בחלש שאיננו מגיע לזה).

בחוק הקיים נתנו שני-שליש, ההפרש  
בין הילד שלא במוסד ובין הילד במוסד, וזה מתבטא בניכוי של שני-  
שליש. עכשיו אנחנו מציעים את מלוא הסכום, ומגדילים מ-850 ל-  
1200 ל"י.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ גולדשטיין לפע"ף 24(ב) -  
להעלות ל-2400 ל"י - לא נתקבלה

הצעת ח"כ בדר לפע"ף 24(ב) - להכיר  
במחצית - לא נתקבלה

הצעת חברי הכנסת ברעם, בקר, הרינג - להעלות  
ל-1800 ל"י במקום 1200 ל"י - לפע"ף 24(ב) - נתקבלה

גב' שרה גלעד:

הואיל ואנחנו דוחים את כל הפרק הסוציאלי, והיות וסעיף 25 הוא סעיף סוציאלי, אז אנחנו חייבים להשאיר חלק ממנו כאן, ואילו החלק של תמורות וביטוח לאומי ועוד יישאר שם בפרק הסוציאלי.

זהו סעיף שדן בזיכוי לביטוח חיים ותשלומים לקופות גמל. סעיף 45 המוצע פה בכחול, מבטל את סעיף 45 הקיים. הסעיף הזה מחליף את הסעיף בפקודה.

י. בדר:

אני מציע לדחות את הסעיף הזה עד שנקבל את הסעיפים האחרים.

ביום א' נדון בזה.

מ. נוידרפר:

יש פה שני סוגי ניכויים. יש סוגי ניכויים כמו ביטוח לאומי, מט אחיד, הוצאות רפואיות ותרומות. אלה ניכויים שאותם אנחנו משלבים בטבלה החדשה, וכל אלה התבטלו. יש גם סוג אחר - הפרשות לקופת גמל וקופות פנסיה. אלה הם דברים שלמעשה נשארים הלאה, אך בלבד אחר - בחלק הסוציאלי. מכיון שעל החלק הסוציאלי אנחנו לא דנים, אז אנחנו צריכים לעשות משהו זמני כדי לא לגרום לכך שמה שמקבלים היום, לא יקבלו בכלל.

אנחנו מסכימים שביום א'

אנחנו נדון בזה.

הדיון בסעיף 25 - נדחה ליום א'

סעיף 26(א) -

מ. נוידרפר:

נקבע כאן גבול של 20 אלף ל"י. מ' שתורם למעלה מ-20 אלף ל"י יהיה זכאי לקבל זיכוי של 25% מהמס. הדבר הזה ניתן כדי לאפשר תרומות גדולות.

טענו כל 20 אלף ל"י זה סכום גדול, לכן מבקשים שיהיה זיכוי גם על תרומה של 10 אלפים ל"י.

היו"ר י. קרגמן:

ח"כ בדר מציע להקטין ל-5000 ל"י

אני מציע לקבל את ההצעה

להקטין ל-10 אלפים ל"י. (ד. מילמן: לתת ל-10 אלפים ל"י, ולא לתת ל-5000 ל"י - איפה ההגיון?)

זה בא כדי לא לתת את זה לכל

אחד שנותן 100 ל"י. על כל פנים, היה ויכוח גדול בענין זה.

#### ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ בדר לסעיף 26(א) - להקטין

ל-5000 ל"י - לא נתקבלה

סעיף 26(א) כמוצע בחוברת הכחולה - נתקבל

סעיף 26(ב) -

אני מציע למחוק את סעיף 26(ב)

י. בדר:

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ בדר למחוק את סעיף 26(ב) -  
לא נתקבלה

הצעת החיקון של סעיף 26(ב) כמוצעת  
בחוברת הכחולה - נתקבלה

סעיף 35 -

אנחנו מדלגים על הסעיפים  
מ-27 עד 34 כי הם קשורים

מ. נוידרפר:

לפרק הסוציאלי.

י. בן-מאיר:  
ביחס לחקלאים ברצוני לומר  
כאן כי קבלתי פנייה מאיגוד  
המושבים שלנו, בה הם כותבים על מצבם של החקלאים.

מ. נוידרפר:  
היתה הסתייגות מטעם משרד החקלאות  
בעת הצעת החוק ביחס לסעיף 32  
שבחוברת הכחולה. הניכוי הנוסף שניתן לחקלאים הוא בסכום של  
250 ל"י, ואנחנו הצענו 300 ל"י. משרד החקלאות הסתייג מזה  
והם בקשו שיקבע סכום של 400 ל"י.

י. בן-מאיר:  
לפי המצב הקיים בעל מושב חקלאי  
היה מקבל תוספת יוקר פעמיים, גם  
לבעל וגם לאשה. הכנסה של 24 אלף ל"י, היתה מסתכמת ב-5200 ל"י.  
הפטור של תוספת יוקר שלהם נבלע בפטור הרגיל. הפטורים של  
החקלאים יהיו של 24 אלף ל"י במקום 10.200 ל"י.

י. גבאי:  
אף חקלאי לא יצטרך לשלם יותר.  
אכן נכון הדבר שזה יותר נמוך.  
אבל ההכנסה החייבת לוקחת את תוספת היוקר המכסימלית. לכן על  
ההכנסה החייבת, כתוצאה מכך כל תושב וכל חקלאי וכל נישום  
ישלם מס נמוך יותר, ביחוד חקלאי - מ-250 ל"י הניכוי לאשת  
חקלאי ל-420 ל"י. זה עוד מוסיף להקלה שניתנת לחקלאי.

י. בן-מאיר:  
לא יתכן מצב שחקלאי ייהנה פחות  
מנישום אחר. מה פירוש הדבר?  
אני רוצה שהוא יקבל את מלוא ההכנסה של שכיר. מדוע חקלאי לא  
ייהנה באותה מידה כמו שכיר? לדעתי, צריך לתקן את זה כך  
שהניכוי עבור אשה עובדת בחקלאות יגדל, שכן לא יתכן אחרת.

אני מבקש לתת לי שהות עד יום א'  
הקרוב כדי לבדוק בעיה זו.

מ. נוידרפר:

סעיף 31(א)(1) -

גם פה יש הגדלה של ניכוי הניתן  
לאם עובדת מחוץ לביתה.

גב' שרה גלעד:

אני מציע לקבוע סכום של 1400 ל"י

ד. מילמן:

אני מציע לגבי ילדים של אשה  
שיוצאת לעבודה - במקום הכתוב

היו"ר י. קרגמן:

800 לירות יבוא 1260 לירות, אני מציע שיהיה כתוב כי עבור  
ילד שני, שלישי ורביעי 150 ל"י. אנחנו הרי מציעים תוספת  
גם לילדים, כי היא יוצאת לעבודה. כלומר, בעד הילד השני  
השלישי והרביעי תקבל ניכוי של 150 ל"י.

אני מציע שכל ילד יקבל ניכוי  
של 150 ל"י.

ד. מילמן:

אחרי הילד הראשון יוצאת אשה  
לעבוד מחוץ לביתה, שתינתן לה  
תוספת של 150 ל"י לכל ילד נוסף הבא אחר כך - הילד השני, השלישי  
הרביעי והחמשי.

א. גולדשטיין:

אני התנגדתי לכל העניין הזה  
כי לא רציתי לתת לילדים כשאלה

היו"ר י. קרגמן:

עובדת מחוץ לביתה.

כולנו יודעים שהסכום שעומד  
לרשותנו איננו סכום בלתי מוגבל.  
ביחוד כאשר צריך לעשות משהו כדי לאזן את הגרעון שהתהווה במסגרת  
זו. למעשה, באופן עקרוני אני יכול לקבל את הצעת ח"כ בדר, שלא  
צריכה להיות שום העדפה לגבי ילדים. אבל יש עכשיו תקופה שמבקשים  
לעודד את האשה לצאת לעבודה, ועושים הכל בכל הדרכים ובכל הצורות  
כדי לעודד את האשה לצאת לעבודה. היו התייעצויות עם ההסתדרות,  
עם מועצת הפועלות והוצעו אז הצעות מרחיקות לכת.

מ. ברעם:

אני מציע שאנחנו לא נחיל את זה

על כל הילדים. משהו עשה חישוב, ואז מצא שדבר זה מסתכם  
ב-1,5 מיליון ל"י.

אני מציע שוועדת הכספים תחליט  
על הילד השלישי, הרביעי, החמשי של אשה שעובדת מחוץ לביתה, אז  
היא תקבל זיכוי נוסף של 150 ל"י. (היו"ר י. קרגמן: מדוע לא  
הילד הראשון?) אומרים כי הוא כבר כלול.

מ. ברעם:

אנחנו קבלנו כבר הסברים על כך, ואני יכול לדבר בשמו של היושב ראש קרגמן - לא טוב שבמדינה יהיו ילדים מועדפים, שכן אשה שגידלה ארבעה ילדים בביתה תרמה יותר מפקידה במשרד. אני לא יכול להכנס לחוגים מודרניים. גם ההסתדרות תומכת בילד השני.

א. גולדשטיין:

אני הצעתי מהילד השני והשלישי.

ח. קורפו:

אשה שמטפלת בילדיה הינה הרבה יותר חשובה מהתרומה של אשה שיוצאת לעבוד מחוץ לביתה, שכן אז הילדים מתוסכלים. אשה עם ארבעה ילדים צריכה להיות בבית. מוטב שתשאר בביתה.

אני סבור שאנחנו צריכים להכניס תיקון לגבי אשה שמגדלת ארבעה ילדים ומעלה בביתה, תוכר כאשה עובדת.

י. בן-מאיר:

אני מציע שנצביע על זה ביום א'.

לי יש 4 ילדים, ואשתי עובדת,

והיא מחנכת אותם לא רע.

אני חושב שאנחנו צריכים לעודד נשים שהן אחיות, מורות ועוד, אשר יש להן ילדים, שתצאנה לעבודה. יש משפחות רבות שיש להן 4 ילדים, ואם הנשים לא תצאנה לעבוד אז לא תוכלנה לפרנס את ילדיהן. דוקא משום כך האשה יוצאת לעבודה.

הילד הראשון והשני מקבלים 1260 ל"י - זה פטור מספיק. ואם אנחנו אומרים 150 ל"י - זה לא רע. לילד השני לא צריך לתת את התוספת. לילד השלישי-הרביעי-החמישי צריך לתת עידוד נוסף.

אם כן אני מציע, שלילד הראשון והשני - 1260 ל"י; לילד השלישי-הרביעי-החמישי - 150 ל"י כל אחד.

י. גולן:

אינני יודע אם אנחנו היום מוכנים לעשות את המהפכה הזו. קראנו מחקרים שונים, והוכח שמס הכנסה איננו הגורם המעודד יציאה לעבודה. עכשיו מעירים לי ש-800 ל"י מקבלת רק אם. מי שאיננה אם, איננה מקבלת את זה. ואם היא מקבלת נוסף בעד זה שיש לה ילדים, אז מדוע לא תקבל אותו דבר גם עקרת בית שעוסקת בילדיה?

אני מציע לרשום בפרוטוקול שאנחנו בקרוב נדון על כל הסוגיה הזו כדי לשנות באופן יסודי את הדבר הזה, משום שזו גישה לא צודקת.

היו"ר י. קרגמן:

ח"כ בן-מאיר, אנחנו נתנו באופן

בלתי רגיל פטור לאשה עובדת מחוץ

לביתה ע"י זה שהגרנו בחישוב נפרד. חישוב נפרד הוא בזה שתוספת יוקר פטורה ממס הכנסה, גם לה וגם לבעלה. על ידי זה שיש חישוב נפרד, יורד מס שולי.

אחר כך יש גם 5%, דבר שהוא מוכר

לשכיר, פלוס כל התנאים הסוציאליים שמקבלת אשה כמו גבר.

היו"ר י. קרגמן:

אשה עובדת בארץ הגיעה ל-35% מכלל כוח האדם העובד. מה שאנחנו עושים היום הוא מעין פשרה. ילד ראשון כלול כבר. מתחיל הקושי לגבי הילד השני והשלישי. יש הצעה לתת 150 ליי. אני מקבל גם את הצעת ח"כ גולן האומרת כי נחוץ שנבדוק את זה.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ מילמן לסעיף 31(א)(1) - לקבוע 1400 ליי - לא נתקבלה

ההצעה לקבוע ניכוי נוסף של 150 ליי לכל ילד שני-שלישי-רביעי - נתקבלה

סעיף 31(א)(1) - אושר בחיקון: בעד ילד שני-שלישי-רביעי יהיה ניכוי נוסף של 150 ליי לכל אחד.

י. בדר: אני מציע שבסעיפים 19, 20 ו-21 יהיה אותו ניכוי.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ בדר - לא נתקבלה

ח. קורפו: אני מציע נוסח לסעיף 19, כדלקמן: יחיד שיש לו ארבעה ילדים ומעלה, שלא מלאו להם 18 שנה, יותר לו ניכוי נוסף לאשתו כלאשה עובדת.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ קורפו לסעיף 19 - לא נתקבלה

סעיף 19 כמוצא - נתקבל

היו"ר י. קרגמן: אנו נמשיך בחוק זה ביום א' הקרוב.

חודה רבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.30.